

הצנחן הדתי הראשון בצה"ל

כְּשִׁיחִידַת הַצְּנָחָנִים הוֹקְמָה, לֹא הָיָה בָּהּ אֶף חֵיל דְּתִי. הַיּוֹם
צְנָחָנִים דְּתִיִּים נִמְצְאִים בְּכָל מְקוֹם.

נִגְלָה פֹּה אֶת סִפּוּר הַמַּהְפֵּךְ!

עָבְרוּ עַל תְּפִלַּת הַדָּרֶךְ לַצְּנָחָן, שְׁחִבֵּר הַרְבֵּי גֵרָן. מִתְחוּ קו
מִתַּחַת לְהוֹסְפוֹת וּלְקֻטְעִים הַמֵּיחֲדִים לַצְּנָחָן!

הִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֶ-לֶקֵינוּ וְא-לֶקֵי אַבּוֹתֵינוּ,
שְׁתּוּלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְנִיחֵנוּ לְשָׁלוֹם,

וְתִדְרִיכֵנוּ בְּמַצּוּלוֹת יָם לְשָׁלוֹם,

וְתַשְׁמַחֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֲזוֹ חֲפְצֵנוּ לְחַיִּים

וּלְשָׁלוֹם, וְתַחְזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם,

וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב

וּמְרוּחוֹת מַצּוֹיּוֹת וְשְׂאִינָן מַצּוֹיּוֹת,

וּמְכַל מִיָּנִי תַקְלוֹת בִּיבְשָׁה בְּאוֹיֵר בֵּינָם וּבִנְחִיתָה,

וְתַתְּנֵנוּ לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ,

כִּי א-ל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה,

כִּי א-ל מְלַךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה,

וְשָׁמֵר צִאתָנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם,

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

(המשך הספור)

מפקד הצנחנים התנגד. בימים ההם לא היה אף חייל דתי בצנחנים. המפקד אמר לרב שרק כאשר יגיע חייל דתי ליחידה, רק אז יתחילו להקפיד על פשרות ושאר ההלכות.

מציין! אמר הרב גרן. "אני אהיה הצנחן הדתי הראשון!" הצטרף הרב הראשי לצה"ל – לצנחנים, התאמן כצנחן, צנח כמו הצנחנים וקבל את ה"כנפים", סמל הצנחנים! הרב גרן בכבודו ובעצמו נהיה הצנחן הדתי הראשון בצה"ל.

אכן, מפקד הצנחנים קיים את הבטחתו. הכשירו את חדרי המטבח וגם בצנחנים התחילו לשמר על מצוות התורה כפי שדרש הרב.

מאז, מתנדבים חיילים דתיים רבים לצנחנים ולכל יחידות הצבא. אין ספק שהשתתפות החיילים הדתיים בכל יחידות הצבא מחזקת מאד את מדינת ישראל.

זאת, הודות לרב הראשי הראשון לצה"ל, הרב שלמה גרן זצ"ל.

הרב שלמה גרן היה רב גדול. בצעירותו הוא חבר ספר חשוב, שגדולי החכמים הללו ושבו.

כשמלחמת העצמאות פרצה, הוא היה במהלך כתיבת ספרים עמקים וחשובים.

אולם הרב לא הסכים שהוא ישב ויעסק בתורה, ואחרים יגנו עליו. הוא הצטרף ללוחמים המגנים על ירושלים.

יודעי דבר אמרו שהוא היה הצלף הטוב ביותר בירושלים.

ביום הוא המשיך ללמד תורה ולעבד על ספריו, ובלילה הוא הגן על ירושלים הנצורה.

הרב גורן

למרות גילו הצעיר, כשהיה הרב גרן בשנות השלושים
המקדמות לחייו, פנו אליו הרבנים הראשיים וראשי הצבא
ובקשו ממנו להיות רב צבאי ראשי.

היה צורך דחוף לדאג לכשרות בצבא,
לתפלות ולצרכי החגים.

הרב גרן סרב. הוא אמר שהוא התגייס לצבא להלחם, לא
לעסק בעניני דת. רק אחרי שפנו אליו מספר פעמים, לחצו
עליו והסכימו שהוא יוכל להמשיך להגן על ירושלים בלילות,
הספים הרב לקבל עליו את תפקיד הרב הראשי לצה"ל. כך
באמת נהג הרב גרן. כל זמן המצור על ירושלים, הרב
הראשי הקדיש הרב את לילותיו להגנה בתוך תעלה חשוכה
בקצה עיר הקדש.

אזהרה חשובה

נעצר לרגע ונחשב: מה רוצה התורה? האם עדיף צבא נפרד לדתיים וצבא
נפרד למי שאינו דתי, או שעדיף שיהיה צבא אחד לכלם? עינינו במקורות ודונו
בשאלה.

"אל תפרש מן הצבור" (משנה אבות, ב, ד)

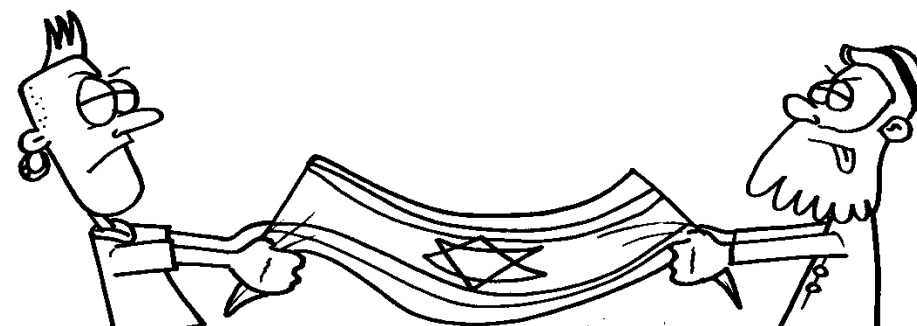
הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע" (משנה אבות, א, ד)

הוי מתלמידיו של אהרן אהב שלום ורודף שלום, אהב את הבריות ומקרבן
לתורה" (משנה אבות, א, ב)

כל ישראל ערבים זה לזה (גמרא, סנהדרין כז:)

- אלו מהמקורות שקראתם מלמד שרצוי להקים יחידות
צבאיות מיחדות לחילים דתיים, ואלו מהמקורות מלמדים
שרצוי שכלם יהיו ביחד בצבא אחד?

נסו לקבוע פללים, מתי רצוי להתערב עם צבוא שאינו שומר תורה ומצוות
ומתי עדיף שלא?

רב ראשי הצבור הדתי גם לא רצו שחילום דתיים יתערבבו
ביחידות שלא שמרו תורה ומצוות. הם פחדו שהצעירים
הדתיים ישפיעו לרעה מצבא אשר בו רב שאינו דתי.

הרב גרן דרש שכל הצבא היהודי ישמר שבת וכשרות בכל
פעילות רשמית. צה"ל הוא ממשיך דרכם של לוחמי בר פוכבא
והמכבים שמסרו נפשם על שמירת התורה. הצבא היהודי
חייב להמשיך גם הוא בדרך התורה. חייב להיות צבא אחד
לכל העם. ראש הממשלה אצ, דוד בן גוריון, הסכים אתו וקר
נקבע.

דוד בן גוריון

בשנים האלו היה מתח רב בין צבור שומר התורה לצבור
שלא שמר תורה ומצוות. כל צבור בקש לעצב את המדינה
החדשה לפי דעתו והשקפתו.

היו יחידות בצבא שלא היה בהן חיל דתי אחד. יחידות אלו
התנגדו בכל תקף שהדתיים יכתיבו להם כיצד לחיות, מה
לאכל ובאיזה יום יתאמנו או ינוחו.

